

## אות נח

ונמשך מהם. וכמו שהם רק לשעה, כך כל פעולתם וכן הוראת גורלותיהם הוא כפי מה שהענין לשעה, ולא כמו שהענין באמת לאמיתו, כגורלות בני ישראל שהם מחדש<sup>315</sup>, הם מורים האמת הקיים לעד, כחלקות הארץ בגורל שהוא חלקן ונחלתו לעולמי עד. אבל גורל המן, אף דגם כן לא היה דבר ריק, הוראתו היחה רק כפי מה שיהיה למראית העין לשעה, וכפי מחשבת הדמיון שחשבו כן הוא, שהם מוכנים ח"ו ליום הריגה לאותו חודש.

[ב] אבל באמת לאמיתו נהפוך הוא, כי האי עלמא שהוא עולם הדמיון, כמו שנאמר בשור וגו' היינו כחולמים וחלים קבו, א, נקרא עלמא דשיקרא, שהוא היפך האמת, וכל שלטת השרים ועניניהם הוא רק בהאי עלמא, המדאה

[א] ענין קריאת ימי הפורים על שם הפור,

והוא הגורל, אלא שבלשון פרסי נקרא פור, והוצרך הכותב לזכור שמו בלשון פרסי ולהגמו ללשון הקודש, לפי שהימים קראו כשם הפרסי, שכפי הנראה היה נקרא כן כפי בני ישראל אז. וזה טעם על כן קראו ונר<sup>315</sup> ולא בני ישראל, דרצה לומר המון בני ישראל קראו פירש מי, דרצה לומר המון שם ימים הללו אז. כי כן, שכך הוא מפורסם שם ימים הללו אז. כי הפור הוא שגורם לימים אלו, כי לולי נפל להמן הפור על חורש זה שבו יצליח, לא היה מחחיל הפור על חורש זה אינו מקודש, כמו לעשות כלום. והנה הגורל אינו מקודש, כמו שנאמר ומה' כל משפטו<sup>316</sup>, כי הכל הנהגת הש"י, וכל האומות גם כן האמינו בגורלות, הם אלא שכל העמים ילכו איש בשם אלהיו, הם שרי האומות המנהיגים אותם, שכל פעולותיהם

על כן על כל דברי האגדה הזאת, ומה ראו על ככה ומה

315. אסתר ט, כו: "על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור, על כן על כל דברי האגדה הזאת, ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם".  
316. משלי טז, לג: "בחזק יסל את הגורל, ומה' כל משפטו".